

Egy regény, ami nem tehet semmir?l

2019 április 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

Jeszenszky Zsolt remek írással tért vissza.

Az ember sokszor nem tudja, sírjon vagy nevessen bizonyos politikai-közéleti szerepl?kön; néha egészen bosszantó, vérlázító tud lenni egy-egy megnyilvánulásuk, néha pedig Buster Keatont megszégyenít? esetlenséggel, vagy sima ostobasággal találkozunk náluk, és csak röhögni tudunk bohóckodásukon, verg?désükön.

Még nehezebb a helyzet, amikor nemcsak eseti megnyilvánulással szembesülünk, hanem folyamatos, tendenciózus viselkedéssel, ráadásul nem is csak egy személy, hanem komplett politikai közösségek, m?helyek, kultúr- és érdekkörök, illetve véleményformálók részér?l.

Az Amerikai Egyesült Államokban két nagyon komoly hazugság is szárad a baloldali média lelkén, amelyeknek egyel?re nincsenek súlyos következményei.

El?ször Donald Trump bírójelöltjét, Brett Kavanaugh-t vádolták meg különböz?, kétes hitelesség? hölgyek szexuális zaklatással, amit a f?sodrú média szinte kész tényként tálalt, de legalábbis kiemelten foglalkozott vele.

Ám semmilyen bizonyítékot nem találtak, az elismerten kiváló szakmai kvalitású Brett Kavanaugh azóta pedig f?bíró lett. A másik eset még frissebb: két éven keresztül zajlott boszorkányüldözés Donald Trump elnök ellen, amelynek során a Robert Mueller vezette bizottság azt próbálta bizonyítani, hogy Donald Trump a választási gy?zelem érdekében összejátszott az oroszokkal, valamint akadályozta az igazságszolgáltatást.

A meglehet?sen abszurd, a vele szemben vesztes Hillary Clinton által bedobott vádakat, az orosz vonalat stb. hihetetlen vehemenciával nyomta szinte minden létez? médium, másról sem szóltak a híradások, háttérbeszélgetések, elemzések. A vizsgálat eredménye: egy nagy semmi. Donald Trump nem kokettált az oroszokkal, és nem akadályozta az igazságszolgáltatást. A Mueller-fétist legjobban forszírozó tévécsatornák és m?sorok nézettsége húsz százalékot zuhant, miután kiderült, hogy végig félrevezették a néz?ket.

Itthon millió hasonló példát találunk egy-egy hazugság, és/vagy manipulatív, félrevezet? információ folyamatos napirenden tartására. A suttogó propaganda által terjesztett képtelen egészségügyi vádaktól kezdve a feleségét megver? Orbán Viktor parkolóban felejtett gyerekén át a miniszterelnökkel kezet nem fogó Emmanuel Macronig széles a skála.

Csupa-csupa olyan történet, amit a liberális-progresszív megmondóemberek bármennyire szeretnének maguk is elhinni, ett?l még nem lesznek igazak. A tények, a valóság persze ritkán zavarja meg ?ket a hiszékeny, védtelen olvasók manipulálásában.

Miközben persze ?k azok, akik gátlástalanul propagandistázzák a kormánypárti újságírókat. Azokat, akik nem állnak be a nemzetközi baloldal narratívái alá; akik ellentétben az ellenzéki újságírókkal, nem játsszák el hazudozva az olvasóknak, néz?knek a függetlent.

Azokat, akik hagymázas fantazmagóriák, lánglelk? uszítások, hangzatos mesék és sokszor szamárságok gy?jteménye helyett a valóságot írják le.
Definíciója szerint a propaganda célja bizonyos nézetek elterjesztése, a befogadók véleményének befolyásolása, meggy?zése.

Módszereiben sunyi és gátlástalan, a felületes, védtelen olvasóval sok mindent el tud hitetni, érzelmeit jelent?sen képes befolyásolni. A „hibrid rezsimekr?l” már korábban csúsztatásokkal, sugalmazásokkal teli, nagy ív? propagandacikket jegyz? Filippov Gábor újabb tökéletes hazai példáját produkálta a minap ennek, ami pillanatok alatt végigfutott az ellenzéki médián.

John Maxwell Coetzee Nobel-díjas dél-afrikai író regénye, a csaknem negyven évvel ezel?tt megjelent A barbárokra várva hirtelen újra aktuálissá lett honi liberálisaink körében.

Filippov Gábor, aki egyébként a könyvet újra kiadó Athenaeum szerkeszt?je, az ATV-n „magyarországozott” a regény kapcsán, Plankó Gergely pedig a 444-en dobta be rögtön az „óriásplakát” szót. Nem véletlenül alélnak el örömükben, hiszen tálcán kínálják magukat a felületes, olcsó, ám hatásos összemosási lehet?ségek.

A regény nagyjából arról szól, hogy a központi hatalom saját meggyengülését megakadályozandó, ellenségképet

gyárt: a nyugodt peremvidéken él? nomádokat veszélyes barbárnak titulálva, a rendcsinálás jegyében üldözni, vegzálni kezdi.

És hát mennyire kézenfekv? a párhuzam, nem igaz? Az Orbán-rezsim a központi hatalom, amely meggyengül?ben van, és félelmében a szegény, szerencsétlen menekülteket barbároknak, ellenségnek állítja be. Pedig valójában nem is kellene t?lük félnünk.

A százezerszámra beözönl?, teljesen eltér? szocializációjú, sokszor analfabéta, integrációra alkalmatlan tömegek semmilyen veszélyt nem jelentenek a kultúránkra, biztonságunkra, ugye?

A terrorcselekmények, a n?kkel szembeni tömeges er?szakok mind-mind csak elszigetelt esetek, s?t tulajdonképpen meg sem történtek. Vagy ha mégis, akkor arról is Orbán gy?löletpolitikája tehet. Szóval a Nobel-díjas dél-afrikai író kiváló hivatkozási alap, s?t, tulajdonképpen ? már negyven évvel korábban is megjósolta a gonosz Orbán eljövetelét.

Miközben a valóság az – ha már a regény párhuzamait akarjuk mindenáron használni, és ha tényleg komolyan vennénk ezt a kolonializmusról szóló, csaknem negyvenéves irodalmi alkotást –, hogy a Filippov és társai által körberajongott brüsszeli bürokraták, az Európai Parlamentben csücsül? semmirekell?k, az unió, és általában Európa elveit, hagyományait folyamatosan feladó, pozícióhajhász politikusok jelentik a gyengül?, recseg?-ropogó központi hatalmat, akik saját bukásukat megel?zend?, ellenségképet gyártanak, és ezt a Fidesz, illetve Orbán Viktor személyében vélik megtalálni.

Rui Tavares és Judith Sargentini úgynevezett jelentései, Manfred Weber most zajló ámokfutása, a Fidesz kizárásának a követelése az Európai Néppártból mind ezt szolgálja. Valójában tehát sokkal inkább mi, magyarok vagyunk a regény h?seihez hasonló ?slakos „barbárok”, akiket a központi hatalom méltatlanul vegzál.

Alig lehet min?síteni, amikor egy regényt nem a saját jogán próbálnak eladni, hanem körmönfont marketinggel, a liberális közönség legutálatosabb reflexeire rájátszva teszik; hogy majd biztosan kileng az indulatgörbe attól, hogy ez a távoli szerz? úgy írt a diktatúráról, hogy az egy az egyben ráhúzható Magyarországra.

Vagyis valójában nincs is itt semmi látnivaló, a szokásos hatásvadász, okoskodó, izzadságszagú hazugsággyárral találkozunk ismét, rendkívül alacsony szinten, kedvenc ellenzéki propagandistáktól.

Jeszenszky Zsolt

A szerz? a Karc FM szerkeszt?-m?sorvezet?je

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló